

1. Rabbi Yosef Dov haLevi Soloveitchik, Beit haLevi to Bereishit 2:2

יש שני אופני יראה:

- אחד יראת העונש אשר אם יתבונן האדם מעשיו אשר לא טובים שעברו עליו וכמה גדל העונש אשר יגיע לו עבורם הלא ימלא יראה ופחד, וגם מי שלא חטא כשיתבונן בעצמו היאך טבעו עלול לחטא וכשיסיח דעתו משמירת גופו ילכד בפח היצר הטמון בלבו ימלא יראה, ויראה זו באה ע"י היצה"ר דאם לא היה היצה"ר בעולם הלא לא היה מקום ליראה זו כלל, ומציאת היצר גורם שימצא יראה זו, ויראה זו רחוקה מאד ממידת האהבה, דאהבה באה כשיתבונן האדם בחסדי ד' על ברואיו ואז לא יהיה לו יראה ורק כשיתבונן בעונשיו יתחדש לו בלבו יראה זו. ויראה זו יוכל להמצא גם מפני בו"ד דמי שהוא במקום גדודי חיות ולסטים ומפני מי שהוא חזק ממנו יתיירא ממנו....
- אמנם יש אופן אחר, כשנקבע בלב האדם האמונה הגמורה במה שמבואר לעיל, אשר בכל רגע השי"ת מהוה לכל העולם יש מאין ממש, ואם לא יהיה מהוה אותם רגע אחד יהיו אפס ותוהו, הלא אז ג"כ תפול עליו היראה והפחד. והוא כדמיון אדם שנפל בים ובא אחד ומחזיקו בידו שלא יטבע, ואם רק ירף ממנו מלהחזיקו הלא יטבע, הלא אז יגיע לו האהבה להמחזיקו וגם היראה ממנו שניהם ביחד... ועל יראה זו באה ההבטחה ששייגו אותה כל ישראל לע"ל בימי המשיח, דעד עתה הרי בחינה זו אינה נרגשת בחושי האדם והיא כעת רק בגדר אמונה, ובהסח הדעת כרגע נשכחת מלב האדם. ורק הצדיקים גמורים זוכים לה באמונתם הטהורה עד שנקבע בלבם ממש כמו הרגשה חושית. אבל לע"ל יורגש בחוש לכולם כי הוא יתברך מהוה הכל בכל רגע וכי כל הברואים והעולמות והנמצאים נצרכים לטובו שיהיה מחזיקם ומזה יגיע להם הפחד....
- ויש עוד אופן שלישי והוא יראת הרוממות, אשר בהתבוננו גדולתו יתברך תפול עליו אימה.

2. Rambam, Sefer haMitzvot, Aseh 4

והמצוה הרביעית היא שצונו להאמין יראתו יתעלה ולהפחד ממנו ולא נהיה ככופרים ההולכים בקרי, אבל נירא ביאת ענשו בכל עת, והוא אמרו יתעלה (ואתחנן ו) "את ד' אלקיך תירא."

3. Iyov 1:8-12

וַיֹּאמֶר ד' אֱלֹהֵי-הַשָּׁטָן הִשְׁמֵת לְבָבִי עַל-עַבְדֵי אִיּוֹב כִּי אֵין כְּמֹהוּ בְּאֶרֶץ אִישׁ תָּם וְיֹשֵׁר יְרֵא אֱלֹקִים וְסָר מִרָע: וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת-ד' וַיֹּאמֶר הַחֲנָם יְרֵא אִיּוֹב אֱלֹקִים: הֲלֹא-אַתָּה שִׁכַּתְתָּ בְּעֵדוֹ וּבְעֵד-בֵּיתוֹ וּבְעֵד כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ מִסָּבִיב מַעֲשֵׂה יָדָיו בְּרַכְתָּ וּמְקַנְהוּ פֶרֶץ בְּאֶרֶץ: וְאֹלָם שָׁלַח-נָא יָדְךָ וְגַע בְּכָל-אֲשֶׁר-לוֹ אִם-לֹא עַל-פְּנֵיךָ יִבְרַכְּךָ: וַיֹּאמֶר ד' אֱלֹהֵי-הַשָּׁטָן הִנֵּה כָל-אֲשֶׁר-לוֹ בְּיָדְךָ רַק אֵלֵיו אֶל־תִּשְׁלַח יָדְךָ וַיֵּצֵא הַשָּׁטָן מֵעַם פְּנֵי ד':

4. Iyov 27:2

חֵי-קַל הַסִּיר מִשְׁפָּטֵי יְשֻׁעֵי הַמֶּר נִפְשֵׁי:

5. Iyov 13:15

הֵן יִקְטַלְנִי <לא> לוֹ אֶחְסַל...

6. Iyov 16:9

אִפּוּ טָרַף וַיִּשְׁטַמְנֵי חֶרֶק עָלַי בְּשִׁנְיוֹ צָרִי יִלְטוּשׁ עֵינָיו לִי:

7. Iyov 19:25

וְאֲנִי יָדַעְתִּי גֹאֲלִי חַי וְאַחֲרוֹן עַל עַפְרָ קְיוֹם:

8. Iyov 21:7-8

מִדּוּעַ רָשָׁעִים יִחְיוּ עַתְמוֹ גַּם גְּבָרוֹ חַיִל: זָרַעַם נִכּוֹן לִפְנֵיהֶם עִמָּם וְצֹאצְאֵיהֶם לְעֵינֵיהֶם:

9. Iyov 27:9

הַצַּעֲקָתוֹ יִשְׁמַע קֶל כִּי תְבוֹא עָלָיו צָרָה:

10. Iyov 9:16

אִם-קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי לֹא-אֶאֱמִין כִּי-יִצְוֶנִי קוֹלִי:

11. Iyov 13:7-10

הֲלֹקֶל תִּדְבְּרוּ עוֹלָה וְלוֹ תִדְבְּרוּ רְמִיָּה: הֲפִנְיוֹ תִשְׁאוּן אִם-לִקְלֵל תִּרְיֹבוּן: הַטּוֹב כִּי-יִיחָקֵר אֶתְכֶם אִם-כִּתְהַלֵּל בְּאַנּוּשׁ תִּהְתְּלוּ בוֹ: הוֹכַח יוֹכִיחַ אֶתְכֶם...

12. Iyov 23:10-12

כִּי יָדַע דָּרְךָ עֲמָדֵי בְּחַנְנֵי כְּזָבָב אֶצְאָה: בְּאֲשֶׁרוֹ אֶחְזָה רְגְלֵי דְרָכּוֹ שְׁמֵרְתִי וְלֹא אֶט: מִצְנוֹת שְׁפָתַי וְלֹא אֲמִישׁ מִחֲקֵי צַפְנֵתִי אֲמַרִי פִּיו:

For He knows my way; He has tested me, and I emerged like gold. On His path my foot has set out; I have guarded His path, I will not stray. The command of His lips, I will not stray; in my path I have guarded the words of His mouth.

13. Iyov 27:3-6

כי כל עוד נשמתִי בי ורוח אֱלֹהִים בְּאַפִּי: אִם תִּדְבַּרְנָה שְׁפֹתַי עֲוֹלָה וּלְשׁוֹנִי אִם יִהְיֶה רְמִיָּה: ... בְּצַדִּיקְתִּי הִחַזְקֹתִי וְלֹא אֲרַפֶּה לֹא יִחַרְרַף לִבִּי מִיָּמִי:
For as long as my soul is in me, and the breath of Gd is in my nostrils, if my lips will speak corruption, if my tongue would express cunning... My righteous path I maintain, and I will not release it! My heart will never be put to shame.

14. Iyov 4:6

הֲלֹא יִרְאֶתֶךָ כְּסֻלְמֶתֶךָ תִּקְנֹתֶךָ וְתִם דְּרָכֶיךָ:

15. Rabbi Menachem Meiri to Mishlei 1:7

לשון "יראת ד'" בפרט מונח על קיום ענין שלא יכריחהו שכלו לקיימו, אבל שקיימהו מצד יראת מי שצוהו בכך... אע"פ שהעיון לא יגזור בו, או אולי שיתיצב מנגד וארב לו וקם עליו. ויכלול זה מן האמונות חדושי העולם ושינוי הטבעים במופתים והשגחה וגמול ועונש, ומשאר המצות כל השמעיות כגון שופר ולולב ודומיהם, ומניעת לבישת כלאים ואכילת חזיר ודומיהם, שכל אלו הם המתקיימות מצד היראה.

16. Shir haShirim 5:2-6:3 (translation adapted from JPS)

(ב) אָנִי יִשְׁנֶה וְלִבִּי עֵר קוֹל דָּוִדִי דוֹפֵק פֶּתַחַי לִי אֲחֹתִי רַעֲיָתִי יוֹנָתִי תַמְתִּי שְׂרָאִשִׁי נִמְלֵא טָל קִנְצוֹתַי רִסִּסִי לְיָלֵה:
(ג) פֶּשֶׁטִּי אֶת כְּתָנִי אֵיכָכָה אֶלְבָּשָׁנָה רַחֲצֹתִי אֶת רַגְלֵי אֵיכָכָה אֶטְנַפֵּם:
(ד) דָּוִדִי שְׁלַח יָדוֹ מִן הַחֵר וּמַעֵי הָמוּ עָלָיו: (ה) קִמְתִּי אָנִי לִפְתַּח לְדָוִדִי וְיָדֵי נָטְפוּ מֹר וְאֶצְבְּעוֹתַי מֹר עֵבֶר עַל כַּפּוֹת הַמְּנַעֲוֵל: (ו) פֶּתַחְתִּי אָנִי לְדָוִדִי וְדָוִדִי חָמַק עֵבֶר נִפְשִׁי יִצְאָה בְּדַבְרֹוֹ בְּקִשְׁתִּיהוּ וְלֹא מִצְאֹתִיהוּ קִרְאֹתִיו וְלֹא עָנָנִי:
(ז) מִצְאָנִי הַשְּׂמֵרִים הַסַּבְבִּים בְּעֵיר הַכּוֹנֵי פִצְעוֹנֵי נִשְׂאוּ אֶת רַדִּידֵי מַעְלֵי שְׁמָרֵי הַחֲמוֹת: (ח) הַשְּׂבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם אִם תִּמְצְאוּ אֶת דָּוִדִי מִה תִּגִּידוּ לוֹ שְׂחֹלֶת אֲהַבָּה אָנִי: (ט) מִה דוֹדָךְ מִדּוֹד הַיָּפֶה בְּנָשִׁים מִה דוֹדָךְ מִדּוֹד שְׂכֵכָה הַשְּׂבַעְתָּנוּ: (י) דָּוִדִי צַח וְאָדוֹם דְּגוֹל מִרְבֵּבָה: (יא) רֵאשׁוֹ כְּתָם פִּז קִנְצוֹתַי תִּלְתְּלִים שְׂחֹרוֹת כְּעוֹרֵב: (יב) עֵינָיו כְּיוֹנִים עַל אֶפְיָקֵי מַיִם רַחֲצוֹת בְּחֶלֶב יִשְׁבוֹת עַל מְלֹאת: (יג) לְחִנּוֹ כְּעֵרוֹגַת הַבֶּשֶׂם מְגַדְלוֹת מְרַקְחִים שְׂפֹתוֹתַי שׁוֹשְׁנִים נְטֹפּוֹת מֹר עֵבֶר: (יד) יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מְמֻלָּאִים בַּתְּרִישִׁשׁ מַעֲיוֹ עֲשֵׂת שֵׁן מְעַלְפֶת סְפִירִים: (טו) שׁוֹקֵיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ מִיִּסְדִּים עַל אֲדָנָי פִּז מְרֵאָהוּ כְּלִבְנוֹן בַּחֹר פְּאָרְזִים: (טז) חִפּוֹ מִמְתְּקִים וְכָלוּ מִחֲמָדִים זֶה דָּוִדִי וְזֶה רַעֲיָ בְנוֹת יְרוּשָׁלַם:
(א) אָנִה הֲלֹךְ דוֹדָךְ הַיָּפֶה בְּנָשִׁים אָנִה פְּנֵה דוֹדָךְ וּנְבַקְשֵׁנוּ עִמָּךְ: (ב) דָּוִדִי יָרַד לַגְּנוֹ לְעֵרוֹגוֹת הַבֶּשֶׂם לְרַעוֹת בְּגָנִים וְלִלְקֹט שׁוֹשְׁנִים: (ג) אָנִי לְדָוִדִי וְדָוִדִי לִי הֲרַעָה בִשְׁוֹשְׁנִים:

²I sleep, but my heart is awake; Hark! my beloved knocks: 'Open to me, my sister, my love, my dove, my unblemished one; for my head is filled with dew, my locks with the drops of the night.'

³I have put off my coat; how shall I put it on? I have washed my feet; how shall I defile them?

⁴My beloved put in his hand by the hole of the door, and my heart was moved for him. ⁵I rose up to open to my beloved; and my hands dropped with myrrh, and my fingers with flowing myrrh, upon the handles of the bar. ⁶I opened to my beloved; but my beloved had turned away, and was gone. My soul failed me when he spoke. I sought him, but I could not find him; I called him, but he gave me no answer.

⁷The watchmen that go about the city found me, they struck me, they wounded me; the keepers of the walls took away my mantle from me. ⁸I adjure you, O daughters of Jerusalem, if you find my beloved, what will you tell him? that I am love-sick. ⁹Why is your beloved more than another beloved, thou fairest among women? Why is your beloved more than another beloved, that you so adjure us? ¹⁰My beloved is white and ruddy, pre-eminent above ten thousand. ¹¹His head is as the most fine gold, his locks are curled, and black as a raven. ¹²His eyes are like doves beside the water-brooks; washed with milk, and fitly set. ¹³His cheeks are as a bed of spices, as banks of sweet herbs; his lips are as lilies, dropping with flowing myrrh. ¹⁴His hands are as rods of gold set with beryl; his body is as polished ivory overlaid with sapphires. ¹⁵His legs are as pillars of marble, set upon sockets of fine gold; his aspect is like Lebanon, excellent as the cedars. ¹⁶His mouth is most sweet; yes, he is altogether lovely. This is my beloved, and this is my friend, O daughters of Jerusalem.'

¹Where has your beloved gone, fairest among women? Where has your beloved turned him, that we may seek him with you? ²My beloved has gone down into his garden, to the beds of spices, to graze in the gardens, and to gather lilies. ³I am my beloved's, and my beloved is mine, who feeds among the lilies.'